

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG 3219/2015. (XI. 10.) AB VÉGZÉSE

alkotmányjogi panasz visszautasításáról

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

végzést:

Az Alkotmánybíróság a Kúria Pkf.V.25.002/2014/2. számú végzése és a Győri Ítélőtábla Gf.II.20.188/2014/2. számú végzése alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére, valamint a Tatabányai Törvényszék 9.G.40.006/2013/38. számú részítele jogerőre emelkedése alaptörvény-ellenességének megállapítására irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

Indokolás

- [1] Az indítványozó ügyvéd (a továbbiakban: indítványozó) alkotmányjogi panasz indítványt terjesztett elő, amelyet 2015. május 29-én nyújtott be az első fokon eljáró bíróságon, a Tatabányai Törvényszéken. Az indítvány az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdésének *d*) pontja, valamint az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLII. törvény (továbbiakban: Abtv.) 27. §-a alapján, a Kúria Pkf.V.25.002/2014/2. számú végzése, a Győri Ítélőtábla Gf.II.20.188/2014/2. számú végzése alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére, valamint a Tatabányai Törvényszék 9.G.40.006/2013/38. számú részítele jogerőre emelkedése alaptörvény-ellenességének megállapítására irányult.
- [2] Az indítványozó állította, hogy a Kúria mint másodfokú bíróság támadott végzése – és azzal összefüggésben az általa hivatkozottak szerint a Győri Ítélőtábla végzése, valamint a Tatabányai Törvényszék részítele jogerőre emelkedése –, sérti Esztergom Város Önkormányzatának az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében biztosított tisztességes eljáráshoz való jogát, valamint az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdése szerinti jogorvoslathoz való jogát. Állította továbbá az indítványozó – mint a perben eljáró jogi képviselő – az Alaptörvény II. cikke szerinti emberi méltósághoz, továbbá a XIX. cikk (1) bekezdésében szabályozott szociális biztonsághoz és a XX. cikk (1) bekezdésében biztosított testi lelki egészséghez való jogának sérelmét is. Az indítványozó kérte továbbá, hogy amennyiben a Tatabányai Törvényszék mint elsőfokú bíróság az alkotmányjogi panaszra tekintettel, kérésére, a hivatkozott számú részítele jogerőre emelkedését

nem függeszti fel, úgy az Alkotmánybíróság a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény 359/C. § (2) bekezdése alapján hívja fel nevezett bíróságot a 9.G.40.006/2013/38. számú részítélete végrehajtásának felfüggesztésére.

- [3] A panasszal érintett ügy alapja az volt, hogy a Kúria mint másodfokú bíróság helybenhagyta a Győri Ítéltábla azon végzését, amely elutasította az indítványozó által a perben képviselt Esztergom Város Önkormányzata igazolási kérelmét és a Tatabányai Törvényszék részítélete elleni fellebbezését.
- [4] Az indítványozó az indítványt saját nevében terjesztette elő, Esztergom Város Önkormányzatának az alkotmányjogi panaszeljáráásban történő képviseletére vonatkozó meghatalmazását nem csatolta.
- [5] Az Alkotmánybíróság főtítkára 2015. június 25-én kelt levelében tájékoztatta az indítványozót arról, hogy az Abtv. 52. § (4) bekezdése értelmében az alkotmányjogi panasz eljárás feltételeinek fennállását az indítványozónak kell igazolnia. Tekintettel arra, hogy az Alkotmánybírósághoz megküldött dokumentumok alapján nem volt megállapítható az indítványozó közvetlen érintettsége, illetve indítványozói jogosultsága, a főtítkár felhívta az indítványozó figyelmét az Ügyrend 30. § (2) bekezdésének rendelkezéseire, továbbá arra, hogy az Alkotmánybíróság töretlen gyakorlata alapján közhatalmi jogosítványokkal felruházott állami szervnek nincs az államhatalommal szemben garanciákat jelentő olyan alkotmányos joga, amely feljogosítja alkotmányjogi panasz előterjesztésére.
- [6] Az indítványozó 2015. július 31-én érkezett beadványában a főtítkári levélre válaszolva közölte, hogy annak tartalmával nem ért egyet. Személyes érintettségét továbbra sem igazolta, ugyanakkor kifejtette, hogy személyiségi jogainak peresítésére – az igazolási kérelem alaptalan és jogsértő elutasítása folytán – nincs is többé lehetősége, így az Abtv. 27. §-ban rögzített, a jogorvoslati lehetőségek kimerítésére vonatkozó feltételnek megfelelt. Az önkormányzat indítványozói legitimitációjával kapcsolatban előadta, hogy az alkotmányjogi panasz alapjául szolgáló sérelmezett döntésben az érintett önkormányzat nem mint közhatalmat gyakorló állami szerv, hanem mint polgári jogi jogalanyisággal rendelkező helyi önkormányzat járt el, a helyi ügyek intézése körében. Értelmezése szerint e körben megilleti az önkormányzatot a tisztességes eljáráshoz és jogorvoslathoz való jog megsértése miatti alkotmányos jogvédelem, így jogosult alkotmányjogi panasz benyújtására.
- [7] Az Abtv. 27. §-a alapján alaptörvény-ellenes bírói döntéssel szemben az egyedi ügyben érintett személy vagy szervezet alkotmányjogi panasszal akkor fordulhat az Alkotmánybírósághoz, ha az ügy érdemében hozott döntés vagy a bírósági eljárást befejező egyéb döntés az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogát sérti, és jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette, vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva.

- [8] Az indítványból – amely a tisztességes eljáráshoz való jog és a jogorvoslatához való jog vonatkozásában Esztergom Város Önkormányzata ugyanezen tárgyban, ugyancsak 2015. május hó 29-én benyújtott alkotmányjogi panaszának átírata –, a kiegészítés ellenére sem volt megállapítható, hogy az indítványozó érintett személyként vagy nevezett önkormányzat képviselőjeként nyújtotta azt be. Az indítványozó a panaszt ugyanis magánszemélyként terjesztette elő, abban azonban olyan döntés felülvizsgálatát kérte az Alkotmánybíróságtól, amely nem az indítványozóra, hanem Esztergom Város Önkormányzatára nézve állapított meg kötelezettséget.
- [9] Amennyiben tehát az indítványozó az indítványt az ügyben érintett szervezet nevében terjesztette elő, úgy nem tett eleget az Ügyrend 27. § (1)–(3) bekezdéseiben előírt, a jogi képviselet ellátására vonatkozó rendelkezéseknek, ezért az Ügyrend 30. § (2) bekezdés c) pontjának második fordulata alapján az indítvány érdemi elbírálására e vonatkozásban nem kerülhet sor.
- [10] Az indítványozó emberi méltósághoz, szociális biztonsághoz, illetve a testi-lelki egészséghez való jogának sérelmével kapcsolatos panaszról pedig azt állapította meg az Alkotmánybíróság, hogy a támadott bírói döntések tárgya az igazolási kérelem mérlegelése, és nem az indítványozó által sérülni vélt személyiségi jogokkal kapcsolatos döntés volt, így érintettség hiányában az Abtv. 27. §-a, valamint az Ügyrend 30. § (2) bekezdés c) pontjának első fordulata alapján az indítvány érdemi elbírálására e vonatkozásban sincs lehetőség.
- [11] Figyelemmel egyrészt az indítványozói jogosultság, másrészt az érintettség nyilvánvaló hiányára, az Alkotmánybíróság a befogadás további feltételeinek vizsgálatát mellőzte és az alkotmányjogi panasz visszautasításáról döntött.

Budapest, 2015. november 3.

Dr. Sulyok Tamás s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró

Dr. Balsai István s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Czine Ágnes s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Juhász Imre s. k.,
előadó alkotmánybíró

Dr. Kiss László s. k.,
alkotmánybíró

Alkotmánybírósági ügyszám: IV/1774/2015.

